

1 KRIM1300 eksamen V21

Eksamen - KRIM1300 Sosial kontroll - Våren 2021

Sosial kontroll i det godes tjeneste?

Les Nazneen Khan-Østrems kronikk (vedlagt) med tittelen «Sosial kontroll i det godes tjeneste» (Aftenposten, 26. mai 2021).

Velg ut fire ulike pensumbidrag som du tenker på en eller annen måte kan relateres til temaene Khan-Østrem tar opp i kronikken. Du kan ikke velge de to hovedbøkene på pensum (Chriss, 2013 eller Ugelvik, 2019).

Beskriv hovedpoengene i de fire pensumbidragene. Redegjør så for hvordan pensumbidragene du har valgt kan belyse temaene Khan-Østrem tar opp.

Skriv ditt svar her

Format

B *I* U x_2 x^2 I_x

Words: 0

Maks poeng: 0

Question 1

Attached

Sosial kontroll i det godes tjeneste

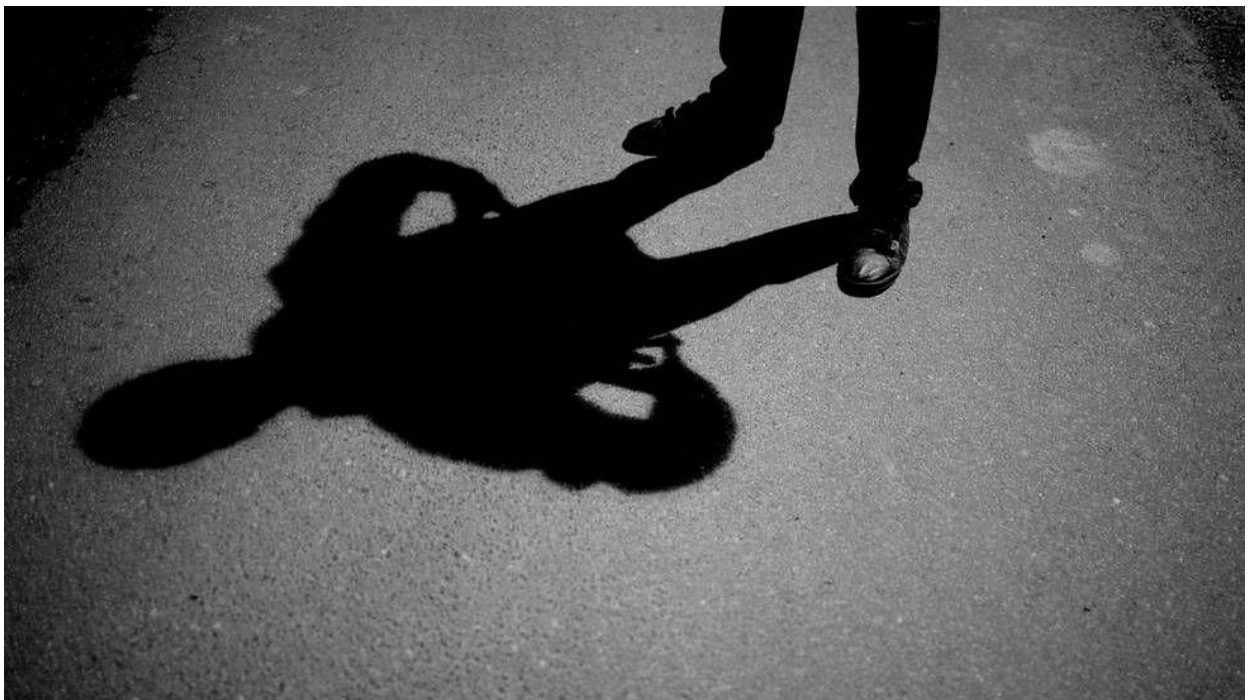
Unge kriminelle menn trenger troen på at et annet liv er mulig. Men hvorfor er det så vanskelig å hjelpe dem?

Nazneen Khan-Østrem

kommentator

26. mai 2021 14:17

Sist oppdatert i går 18:00

Unge kriminelle menn har næringsvett. De må få troen på at et annet liv er mulig, mener skribenten. *Foto: Sara Johannessen, NTB*

Kommentar

Dette er en kommentar. Den gir uttrykk for skribentens analyser og meninger.

– Ikke bare gi dem en jobb, de må gjøre seg fortjent til den.

Det forteller en erfaren ungdomsarbeider som jobber i Salto. Det er samarbeidsmodellen til Oslo kommune og Oslo politidistrikt. Personen har i flere år veiledet unge menn som faller inn i gruppen som begår gjentatt kriminalitet.

– Uten å anstrenge seg får de en jobb. De lærer ikke å endre seg slik. De må få et incentiv og lære seg arbeidsmoral, sier vedkommende.

Slike tilbud gjennomføres ikke i alle bydelene. De er styrt av prosjektpenger.

Ungdomsarbeideren forteller at guttene ofte gis det samme tilbudet selv om problemene er ulike.

– En gruppe gutter med samme etniske bakgrunn er ikke like. De er individer.

Ungdomsarbeideren er overbevist om at ingen ville ha behandlet en gruppe vestkantjenter slik.

Antall menn i alderen 18 til 22 år som begår gjentatt kriminalitet, økte i 2020.

Osloungdom

Hjertesukket til ungdomsarbeideren er betydningsfullt hvis hjelpeapparatet skal klare å endre fortellingene til disse unge mennene.

Oppveksten de har lagt bak seg, er preget av altfor velkjente levekårsproblemer, ifølge rapporten Barne- og ungdomskriminalitet i Oslo 2020, utgitt av Politiet og Oslo kommune.

De har en fraværende far, de har tilbrakt barndommen i en kommunal leilighet og levd i fattigdom. De bor i Oslo øst. Flertallet har innvandrerbakgrunn, men er født i Norge og er dermed Oslo-ungdommer.

Men rapporten vektlegger: «Personer begår ikke kriminalitet fordi de for eksempel er gutter, tenåringer eller tilhører en etnisk minoritet.»

Guttene har funnet mening og funksjon i et kriminelt kameratskap. Fellesskapet har også erstattet familiestrukturen som skulle ha oppdratt dem.

Ikke et kult liv

Populærkulturen har gitt dem mange forbilder. Musikkvideoer med norske rappere som veiver våpen, skjult bak finlandshetter og foran dyre bilder, finnes det en del av.

Gangsterlivet dyrkes ikledd Nike, Adidas, Armani og Louis Vuitton.

Det underlige er at TV-serier som *Top Boy*, *Snabba Cash* og NRKs tenåringsserie *17* viser at dette livet ikke er glamorøst.

Etter at de unge mennene er blitt innhentet av politiet, skal storsamfunnet lære dem å bli velfungerende mennesker med et solid moralsk kompass. En oppgave familien vanligvis tar seg av.

Et team står rundt dem. Miljøarbeidere. Barnevern. Kriminalomsorgen.

Målsetningen er å skreddersy et løp som skal oppmuntre dem til å ta ansvar for eget liv. Alt er basert på ideologien om at hjelpen skal baseres på «de unges premisser». Men hva ligger egentlig i dette begrepet? Er stillaset som reises rundt dem, solid nok?

Evig problembarn

En stor andel av disse unge mennene har ikke lært seg å ta de nødvendige små stegene i barndommen som må til for å fungere senere i livet.

Denne svikten har vært tydelig gjennom hele skolegangen. Lærerblikket har fulgt dem nøye. Ikke nødvendigvis på den gode måten. Kanskje er de blitt tatt med ut på gangen litt for ofte eller de har initiert en slåsskamp for mye. Kanskje har de kjent på ydmykelse mens de sitter på rektors kontor med mamma.

Signalene om at de ikke helt duger, har gradvis økt. Legg til en ekstra dimensjon her: Hvordan omtales disse guttene – allerede i ung alder? De er problembarn. Det hjelper heller ikke at de ofte heter Ali eller Mohammad. At politiet stanser dem oftere enn kompisen Olav eller Vegard. Alt de representerer, er negativt.

Barnevernet må ha støttespillere

Ifølge rapporten kan aggresjonen disse barna utvikler, være en overlevelsesstrategi i møte med vedvarende fare. Den kan være på hjemmefronten. Det er heller ikke uvanlig at den personen med omsorgsansvar er redd for hjelpeinstansene.

Det er mange som roper på barnevernet og manglende intervensjon. Men barnevernet kan ikke operere i et vakuum. Det er helt avhengig av foreldrenes innsats. At de foresatte dessverre toer sine hender, er heller ikke uvanlig.

De har faktisk næringsvett

De unge mennene må tro at det er mulig å endre livet sitt. De trenger sårt alternative fortellinger og vedvarende oppfølging fra voksenpersoner som lærer dem livsmestring. Sosial kontroll på beste vis. Dette er den beste metoden for å forhindre at disse unge mennene skaffer seg et langt rulleblad, fastslår rapporten.

Å skape tilhørighet hjelper også: gjennom idretten eller på en fritidsklubb der de kan lære seg tillit og mestring. De kan lære å se på sin egen livserfaring som en ressurs for å hjelpe andre.

Et lite skritt på veien er å lære dem hva det egentlig betyr å søke på en jobb.

Kreativiteten og pågangsmotet de bruker som kriminelle, har faktisk nyttig overføringsverdi.